

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

KORUNKA S BERYLMI

FRAGMENT

Sherlock Holmes vyšetruje: Korunka s berylymi

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Sir Arthur Conan Doyle
Sherlock Holmes vyšetruje: Korunka s berylymi – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

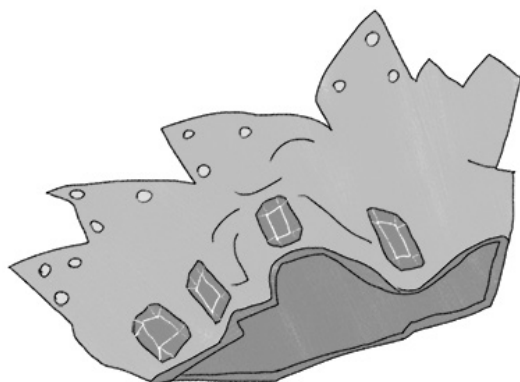
SHERLOCK HOLMES

vyšetruje

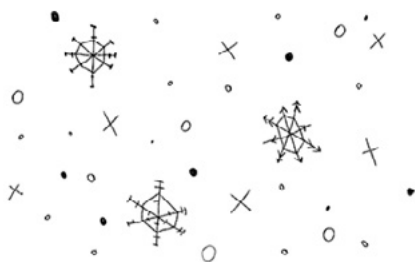
SHERLOCK HOLMES

**KORUNKA
S BERYLMI**

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

FRAGMENT

Prvá kapitola

V jedno chladné februárové ráno som sedel v obývačke nášho bytu na Baker Street a hľadel z okna, keď som vonku zazrel čosi zvláštne.

„Holmes!“ zvolal som. „Nejaký muž na ulici sa správa veľmi čudne. Podťe sa pozrieť!“

Môj priateľ vstal z kresla a podišiel k obloku. Nakukol mi cez plece.

Sneh, čo napadol predchádzajúci deň, ležal navrššený pri kraji cesty a trblietal sa v zimnom slnku. V strede ho dopravné pro-

striedky rozjzdili na hnedú, sypkú kašu, ktorá opäť zamrzla a poriadne sa šmýkala.

Vonku bola iba hárstka ľudí. Akýsi muž sa prechádzal so psom, slúžka sa vracala z pekárne s pečňami chleba a potom tu bol ten podivne sa správajúci chlap.

Musel mať okolo päťdesiatky, bol vysoký, robustný a pôsobil dôstojne. Mal odhodlaný výraz a na sebe dlhý čierny kabát, lesklý cy-

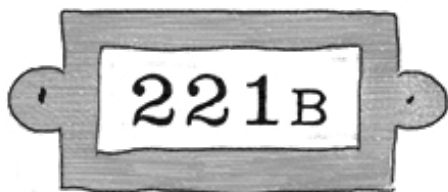
linder a úhľadné svetlosivé nohavice. Bežal po ceste, mával rukami a tvár skrúcal do neveriteľných grimás. Prechádzal okolo všetkých dverí na Baker Street, vždy si obzrel číslo, zamračil sa a hneď utekal k ďalším.

„Čo mu je, prepánajána?“

„Čoskoro sa dozvieme,“ odvetil Holmes a nadšene si mädlil ruky. „Myslím, že mieri k nám.“

„K nám?“ začudoval som sa.

„Áno, som si istý, že ide sem a určite má pre nás nový prípad. Spoznávam

typické príznaky — šialený beh ulicou, nefalšovaná panika v tvári, skúmanie čísel dverí. Usiluje sa nájsť 221B. Nepochybne. Máme nový prípad.“

Kým Holmes rozprával, muž pribehol k našim dverám a lapal po dychu. Zazvonil na zvonček tak silno, až sa jeho zvuk rozľahol po celom dome. Počul som, ako mu naša domáca, pani Hudsonová, otvorila a potom sa ozvali kroky na schodoch. Vzápätí sa nám rozleteli dvere na obývačke.

„Pán Holmes, pán...“ začala pani Hudsonová, muž sa však popri nej pretlačil do izby, stále prudko dychčal a rozhadzoval rukami. Zbadal som, že v tvári sa mu zračilo viac než len panika. Bol v nej i smútok. Chvíľu sa nezmohol na slovo. Iba sa knísal zo strany na stranu a trhal si vlasy. S Holmesom sme mu pomohli do kresla. Môj priateľ si k nemu prisadol a potľapkal ho po ruke.

„Už bude v poriadku,“ ubezpečil som pani Hudsonovú a domáca odišla.